

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

Oponentní posudek diplomové práce

Galerie Klárov

Diplomant: Bc. Veronika Kochaníková

Ateliér: Tomáš Hradečný, Klára Hradečná

Místo/práce s místem

Tématem práce Veroniky Kochaníkové byl návrh galerie v kontextu památkové rezervace v centru Prahy. Doplnění urbanistické struktury kompaktní hmotou pohybující se v limitech, ve kterých stála budova kasáren, a která navenek ctí pevný charakter lokality, zatímco se otevírá k nechtěnému parku, vidím jako trefu do černého. Charakter hmoty vychází z lokálního motivu zdi vymezující ulici, který autorka pojmenovává a následuje. Zúžení profilu vozovky předpokládá revizi dopravy v ulici Pod Bruskou i přiléhajících ulicích, které autorka schematicky prezentuje v celkové situaci. Budova tak přirozeně reguluje a hierarchizuje cestní síť, která je neuralgickým bodem tristního současného stavu. Autorka chytře a v kontextuálních souvislostech napojuje vstupy na okolí a odvážně umísťuje vyústění exponované cesty od metra už při začátku zámeckých schodů, čímž dosahuje napřímení cesty. Oceňuji jasné vymezení k parku, který na místě spíše zbyl, než že by byl výsledkem uvědomělého plánování a hospodaření. Jeho zastavění je šetrné a dokáže těžit ze vzrostlé zeleně. Navržené řešení zklidňuje rušný tok v centru města a zintenzivňuje místo, do kterého se otevírá galerie a restaurace. Autorka s parcelou nepracuje překotně. Využívá zeleně, která na místě zbyla a snad vlivem nepříznivé doby se ustálila jako park a snaží se jí hybridně zintegrovat do svého návrhu tak, že je těžké říct, jestli galerie je součástí parku, nebo park porůstá galerii. Tato ambice vyústila v propojení budovy s terénem pomocí svahu/louky, která je sama o sobě atrakcí. Na druhou stranu, tvář domu do ulice s kolemjdoucími téměř nekomunikuje. Jaká by byla autorčina odpověď na zklidnění ulice Pod Bruskou, které bylo součástí urbanistického řešení, se kterým v zadání počítá?

Autorka vyniká citem pro estetické tvarování domu jako sochy. Návrh nejen proporčně zapadá do kontextu okolní zástavby, ale vytváří autentická místa v rámci sebe sama. Dům tak není jen univerzální schránkou pro výstavu exponátů, ale provází návštěvníka různými atmosférami.

Program, vnitřní uspořádání a provoz

Centrálně umístěná vstupní hala v přízemí je situována v nejlogičtějších místě křížení — propojuje ulici s parkem, a prostor pro krátkodobé expozice s auditoriem. Restaurace se samostatným vstupem užívá nově vydobytého a zároveň neklidnějšího místa zahrady.

Druhé a třetí podlaží hostí expoziční prostory, kterými se návštěvník pohybuje v příjemné smyčce, která ho, plného dojmů směřuje vstříc k rozhodnutí, zda navštívit ještě kavárnu, nebo se vrátit po točitém schodišti do bookshopu. Výstavní prostory jsou od sebe odděleny výtahy s utilitárními manipulačními sklady, které tvoří příjemné předěly mezi konzumovaným obsahem expozic.

Poněkud samoučelně působí jednostranně přístupný padesát metrů dlouhý balkon/vyhlička, jehož smysluplné využití je v prezentované podobě těžko představitelné. Lze si ale představit jeho napojení na druhém konci — v převýšené hale, kde by návštěvník navíc získal jinou perspektivu na velkorozměrové plastiky a tím i vidinu cíle na konci. Odskok obvodové stěny v místě terasy by se měl projevit v zesílené stropní konstrukci druhého podlaží. Zároveň vnitřní náplň postrádá administrativní zázemí. Otázka zní, zda autorka záměrně přesouvá řízení mimo budovu, popř. jaké řešení zvolila.

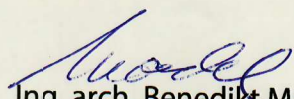
Jižní trakt s auditoriem, kavárnou, provozním a sociálním zázemím kryje šikmá vegetační střecha po které park pokračuje vzhůru zhruba třicetistupňovým sklonem. Venkovní schodiště vedoucí ke kavárně a pokračující na vyhlídkovou terasu je velkorysý a pohodlný. Šikmá zatravněná střecha v sobě skrývá nevyužitý pobytový potenciál (dosažitelný například soustavou pobytových ramp, stupňů a teras), díky kterému by mohla být do hry více zapojena kavárna i horní vyhlídková terasa přístupná jen po schodišti. Takové pojetí spojené s nástrahami jako omezený režim provozu nebo bezpečnostní normy by však mohl kolidovat se zachováním lapidárního dojmu, že plocha parku plynule přechází v objem domu. Vzhledem k tomu, že střešní terasa není propojená s galerií, nabízí se i otázka galerijní šestimetrové konstrukční výšky podlaží v místě kavárny a zázemí pod ní.

Závěr

Dovolím si tvrdit, že autorka práce výborně odpověděla na položenou otázku jak navrhnout a umístit budou galerie na zvolené parcele se složitým kontextem.

Práci hodnotím stupněm A

V Praze 3. 2. 2019

Ing. arch. Benedikt Markel